Betänkande FsUB 6/2018 rd– RP 253/2018 rd

Försvarsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om beaktandet av den nationella säkerheten i områdesanvändningen och i fastighetsinnehav

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om beaktandet av den nationella säkerheten i områdesanvändningen och i fastighetsinnehav (RP 253/2018 rd): Ärendet har remitterats till försvarsutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet, kommunikationsutskottet, ekonomiutskottet och miljöutskottet för utlåtande.

Utlåtanden

Utlåtande har lämnats av
- grundlagsutskottet GrUU 57/2018 rd
- ekonomiutskottet EkUU 62/2018 rd
- kommunikationsutskottet KoUU 39/2018 rd
- miljöutskottet MiUU 44/2018 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört
- regeringssekreterare Perttu Wasenius, försvarsministeriet
- lagstiftningsråd Johannes Heikkonen, justitieministeriet
- ledande expert Ari-Pekka Dag, inrikesministeriet
- budgetråd Petri Syrjänen, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Pauliina Pekonen, finansministeriet
- överdirektör Pentti Lähteenoja, jord- och skogsbruksministeriet
- handelsråd Marjaana Aarnikka, arbets- och näringsministeriet
- regeringssekreterare Timo Kerttula, Säkerhetskommittén
- biträdande avdelningschef, underrättelseavdelningen, överste Pekka Turunen, Huvudstaben
- polisinspektör Sami Kalliomaa, Polisstyrelsen
- utvecklingschef Matti Holopainen, Finlands Kommunförbund
- forskare Harri Hänninen, Naturresursinstitutet
- lantmäteriråd Markku Markkula, Lantmäteriverket
- chef för juridiska ärenden Ilkka Koponen, Senatfastigheter.

Skriftligt yttrande har lämnats av

Klart
5.0

- utrikesministeriet
- miljöministeriet
- Gränsbevakningsväsendet
- Tullen
- Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en lag om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter för säkerställande av den nationella säkerheten, en lag om statens förköpsrätt inom vissa områden och en lag om tillståndsplikt för vissa fastighetsförvärv. Genom lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter för säkerställande av den nationella säkerheten upphävs gällande lag om inlösen av egendom för försvarsändamål. Vidare ändras markanvändnings- och bygglagen, jordabalken, lagen om köpvittnen, lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster och lagen om köpeskillingsregister över fastigheter.

Med hjälp av den nya lagstiftning som föreslås i propositionen ska staten kunna ingripa i sådant fastighetsinnehav som äventyrar Finlands nationella säkerhet. Tillståndsplikten för vissa fastighetsförvärv, statens förköpsrätt och inlösningsrätt är sådana medel som ingriper i ägarförhållandena i fråga om en enskild fastighet. Dessa medel kompletterar varandra och möjliggör ingripande i olika situationer som äventyrar den nationella säkerheten. Det föreslås att markanvändnings- och bygglagen ändras så att den nationella säkerheten ska beaktas vid planeringen av områdesanvändningen. Övriga lagförslag i propositionen innehåller främst förslag till ändringar som förbättrar informationsutbytet mellan myndigheterna. Genom dem säkerställs det att de myndigheter som svarar för den nationella säkerheten har en tillräcklig lägesbild som stöd för beslutsfattandet.

Propositionen hänför sig till statsbudgeten. Bevakning av fastighetsförvärven i enlighet med de föreslagna lagarna förutsätter att försvarsministeriet, Lantmäteriverket, Försvarsmakten, Gränsbevakningsväsendet, skyddspolisen och Försörjningsberedskapscentralen får små tilläggsresurser. Inlösning av fastigheter eller användning av förköpsrätten orsakar dessutom staten kostnader av engångsnatur under de år då åtgärderna vidtas.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2020.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Beredningen av denna proposition (RP 253/2018 rd) grundar sig på regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering. I regeringsprogrammet sägs bland annat följande: ”De ökande riskerna och nya hoten kräver beredskap och förberedelser av ett nytt slag av hela samhället. Regeringen kommer att stärka det övergripande säkerhetstänkandet nationellt, inom EU och inom ramen för det internationella samarbetet. Detta gäller framför allt nya och omfattande hot som påverkansåtgärder av hybridkaraktär, cyberattacker och bekämpning av terrorism. Regeringen kommer att stärka de inre förutsättningarna för den yttre säkerheten. Regeringen föreslår att un-

derrättelse utomlands och datatrafikspaning ska basera sig på lagstiftning. Regeringen kommer också att precisera lagstiftningen i fråga om förvärv av landområden och fastigheter som är viktiga med tanke på den övergripande säkerheten samt i fråga om dubbelt medborgarskap. Vid beredningen av denna lagstiftning ska tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna beaktas."

Utskottet konstaterar att markägandet är en av de faktorer som påverkar statens övergripande säkerhet. I Finland finns det i dagens läge inte några bestämmelser som gäller bevakning av utlänningars fastighetsinnehav. Av Finlands 2,7 miljoner fastigheter är för närvarande mindre än en procent i direkt utländsk ägo, sägs det i propositionen (s. 27). Utländskt fastighetsinnehav kan således rent allmänt sett inte anses utgöra något hot mot den nationella säkerheten eller annat allmänintresse, sägs det vidare. Å andra sidan måste det enligt propositionen anses vara en oroväckande utvecklingstrend att enskilda fastighetsöverlåtelser sker i närheten av strategiskt betydelsefulla objekt, där man med arrangemang med mellanhänder försöker dölja vem det är som använder det faktiska bestämmande inflytandet. Oroväckande är också de fall där det visar sig omöjligt att nå fastighetsägarna eller där nyttjandet av den förvärvade fastigheten avviker från det som kan anses normalt.

I propositionen ingår åtta lagförslag. Enligt uppgift till utskottet är syftet med den nya lagstiftningen att ge staten möjligheter att ingripa vid fastighetsinnehav som äventyrar Finlands nationella säkerhet. Målet med lagändringarna är att skapa metoder som ger myndigheten möjlighet att förbättra den nationella säkerheten vid överföring av ägandet av och besittningsrätten till fast egendom i närheten av verksamhetsställen som är centrala med tanke på säkerhetsmyndigheternas uppgifter och samhällets vitala funktioner samt vid betydande investeringsprojekt. Genom att utveckla inlösningslagstiftningen vill man dessutom effektivisera myndighetens möjligheter att ingripa också i befintligt fastighetsinnehav i sådana särskilda fall där detta är nödvändigt med tanke på den nationella säkerheten.

Utgångspunkten för de föreslagna bestämmelserna är ett positivt förhållningssätt till utländskt ägande och utländska investeringar. Medborgare i Finland, EU och EES-området ska ha rätt att förvärva fastigheter för boende eller andra ändamål utan några ägarbegränsningar som grundar sig på medborgarskap. Ett administrativt tillståndsförfarande ska endast förutsättas för medborgare och sammanslutningar i stater utanför EU och EES-området. Lagstiftningen kommer att ha konsekvenser för endast en mycket liten del av fastigheterna.

Den nationella säkerheten beaktas genom att använda de metoder som är administrativt enklast och minst påverkar övrig samhällelig verksamhet eller ett enskilt intresse eller en kombination av dessa metoder. De bestämmelser som gäller förebyggande och planering och har mindre konsekvenser för funktionen hos systemet för fastighetsförvärv ska användas i större omfattning. I de fall där det finns ett behov av att påverka förvärv av ett befintligt fastighets- och byggnadsbestånd ska man sträva efter att övervaka förvärven på förhand med hjälp av ett tillståndssystem och ett förfarande med förköpsrätt. I sådana sällsynta situationer där det finns ett behov att ingripa i ett befintligt fastighetsinnehav eller i ett förvärv i vilket man inte kan ingripa med andra metoder, ska staten i sista hand ha rätt att lösa in fastigheten när de juridiska förutsättningarna uppfylls.

Försvarsutskottet anser att modellen ovan är bra, metoderna i de olika lagarna kompletterar varandra. I det här sammanhanget betonar utskottet att målet är att de grundläggande och mänskliga rättigheterna ska tillgodoses i nya lagstiftningsprojekt som förbättrar den nationella säkerheten. Detta konstateras också i regeringsprogrammet.

För en smidig planläggningsprocess är det enligt utskottet bra att inskränka förköpsrätten som det sägs i 2 § i lagförslag 3 (lag om statens förköpsrätt inom vissa områden) till en skyddszon på antingen 500 eller 1 000 meter beroende på område, eftersom fastighetshandeln och planläggningen sannolikt skulle ta stor skada om förköpsrätten vore större. Förköpsrätten kommer att gälla cirka 500 förvärv per år. Enligt uppgift till utskottet är det också i förköpslagen främst fråga om bevakning av fastighetsförvärv och mer sällan om att utnyttja förköpsrätten.

När det gäller propositionens ekonomiska konsekvenser konstateras det i propositionen (s. 33—37) att syftet inte är att utöka statens fastighetsinnehav. Staten har inga möjligheter att förvärva alla de områden, fastigheter, byggnader eller konstruktioner som potentiellt kan utgöra ett hot mot den nationella säkerheten. Dessutom bör det i fråga om det föreslagna inlösningsregelverket i första hand strävas efter att till exempel nyttjanderätten och inte den fasta egendomen ska lösas in. Det konstateras i propositionen att det är svårt att göra en kvantitativ bedömning av propositionens ekonomiska konsekvenser, men beloppet av inlösnings- och förköpsåtgärderna på årsnivå kan uppskattas till mellan några hundra tusen euro och några miljoner euro. I propositionsmotiven sägs det att eftersom inlösen är den metod man tar till i sista hand, kommer inlösningar inte att göras varje år. Propositionen har också konsekvenser för myndigheternas verksamhet som uppgår till 4—5 årsverken (s. 40—42). Den tilläggsfinansiering som behövs föreslås i en tilläggsbudget för år 2019 och i planen över de offentliga finanserna för 2020—2023.

I propositionen behandlas förhållandet mellan den föreslagna lagen om tillståndsplikt för vissa fastighetsförvärv och EU-rätten särskilt med avseende på principen om fri rörlighet för kapital och etableringsfriheten (s. 25—26). Försvarsutskottet konstaterar att grundlagsutskottet inte i sitt utlåtande tog ställning till propositionens EU-rättsliga dimension.

Under utskottsutfrågningen tog de sakkunniga upp förhållandet mellan statens och kommunernas förköpslag. Utskottet konstaterar att utgångspunkten i propositionen är att om en kommun har för avsikt att förvärva en fastighet, har staten inte något behov att utnyttja sin förköpsrätt. Kommunens förköpsrätt är således alltid primär, och försvarsutskottet ser inget behov att föreskriva särskilt om saken.

Sammantaget sett tillstyrker försvarsutskottet lagförslagen i propositionen, men med följande synpunkter och ändringsförslag.

Grundlagsutskottets och de andra fackutskottens synpunkter på propositionen

Propositionen remitterades förutom till grundlagsutskottet också till ekonomiutskottet, miljöutskottet och kommunikationsutskottet för utlåtande. Grundlagsutskottet konstaterar i sitt utlåtande (GrUU 57/2018 rd) att propositionen innehåller mycket omfattande och relevanta motiv till lagstiftningsordningen. Grundlagsutskottet bedömde i sitt utlåtande bara förslaget till lag om tillståndsplikt för vissa fastighetsförvärv (lagförslag 4) och pekade på vissa behov att precisera be-

stämmelserna. Dessa ändringsbehov behandlas i detaljmotiven i detta betänkande. Sammantaget anser grundlagsutskottet dock att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Ekonomiutskottet konstaterar i sitt utlåtande (EkUU 62/2018 rd) att regleringen svarar mot ett likartat säkerhetshot som lagen om tillsyn över utlänningars företagsköp (172/2012). Enligt ekonomiutskottet är det med tanke på en välfungerande lagstiftning angeläget att myndigheterna ur fastighetsöverlåtelserna kan sålla fram de fall då det är nödvändigt att ingripa. Ser man till helheten finns det en ganska begränsad mängd förvärv gjorda av utlänningar, och att följa upp dem antas inte kräva några omfattande nyarrangemang av myndighetsåtgärderna. Ekonomiutskottet ser det som viktigt att förfarandena för eventuella inlösningar planeras för smidighet i det avseendet att myndighetens intervention inte förorsakar oskäligt långa tider av osäkerhet i fastighetsköp, och att effekterna av denna lagstiftning följs upp också med avseende på marknadens funktion. Försvarsutskottet håller med ekonomiutskottet om det som sägs ovan.

Miljöutskottet säger i sitt utlåtande (MiUU 44/2018 rd) att propositionen förtydligar lagstiftningen om planering av markanvändning utan att egentligen ändra planeringssystemet innehållsmässigt. Ändringsförslaget understryker dock skyldigheten att i planläggningsprocessen beakta omständigheter kring den nationella säkerheten. Det betyder att den planläggningsansvariga myndigheten ska få tillräckligt tydlig, heltäckande och aktuell information plus basfakta som underlag för planeringsarbetet av de ansvariga myndigheterna inom försvaret och gränsbevakningen. Miljöutskottet betonar att det är av största vikt att myndigheter och ministerier har en samsyn om läget. Försvarsutskottet håller med miljöutskottet om vikten av ett fungerande och heltäckande samarbete mellan myndigheterna på olika nivåer efter det att lagändringarna trätt i kraft.

Kommunikationsutskottet anser i sitt utlåtande (KoUU 39/2018 rd) att helheten är väl beredd, men vill samtidigt påpeka att utmaningen består i att göra regleringen vattentät. Genomförandet måste följas och eventuella systembrister omedelbart åtgärdas i syfte att garantera Finlands nationella intressen och säkerhet.

Kommunikationsutskottet föreslår i sitt utlåtande att försvarsutskottet överväger huruvida tillämpningsområdet för 1 § i lagen angående inlösen också ska gälla i fråga om 4 a § i markanvändnings- och bygglagen. Dessutom föreslår kommunikationsutskottet att tillämpningsområdet för 33 § 1 mom. i markanvändnings- och bygglagen utvidgas till att gälla områden som är viktiga för försörjningsberedskapen. Det skulle då vara möjligt att införa villkorade bygginskränkningar i landskapsplanerna för sådana områden.

Enligt uppgift till försvarsutskottet har inlösningslagen ett helt annat syfte än markanvändnings- och bygglagen och de som tillämpar lagen är inte heller desamma. Tillämpningsområdet behöver alltså inte vara enhetligt. Dessutom har Kommunförbundet ansett att redan den nu föreslagna formuleringen kan orsaka problem i planläggningsprocesserna. När det gäller försörjningsberedskapen konstaterar försvarsutskottet att det finns verkligt många sådana områden och att frågan inte kan lösas i denna proposition.

Försvarsutskottet konstaterar att båda de synpunkter som kommunikationsutskottet förde fram är viktiga. Det är viktigt att de utreds ytterligare under ledning av det ansvariga ministeriet, alltså miljöministeriet. I det här sammanhanget konstaterar utskottet att man bör göra en helhetsbedöm-

ning av de nya bestämmelserna inom två år från det att lagarna trätt i kraft. Försvarsutskottet föreslår att försvarsministeriet lämnar en rapport om saken till försvarsutskottet före utgången av 2021. I rapporten ska det bedömas hur de nya bestämmelserna fungerar, särskilt med avseende på myndighetssamarbetet — i synnerhet samarbetet mellan de statliga och kommunala aktörerna – och om det antal årsverken som uppskattades i propositionen räcker och hur den nya bulvanbestämmelse som utskottet föreslår fungerar. (*Utskottets förslag till uttalande*).

DETALJMOTIVERING

2. Lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter för säkerställande av den nationella säkerheten

Under sakkunnigutfrågningen kom det fram att den inre säkerheten inte har beaktats tillräckligt i propositionen. Försvarsutskottet konstaterar att tillämpningsområdet för förköps- och tillståndslagen (lagförslag 3 och 4) måste begränsas noga så att antalet fall hålls skäligt utan att marknadens funktion äventyras. Däremot föreslår utskottet att den inre säkerheten nämns i bestämmelsen om tillämpningsområdet i lagförslag 2. När gränserna mellan inre och yttre säkerhet suddas ut är det enligt utskottet ytterst viktigt att den nationella säkerheten granskas på ett övergripande sätt.

4. Lagen om tillståndsplikt för vissa fastighetsförvärv

I lagförslag 4 föreslås det att personer och sammanslutningar som anges närmare i lagen ska ha rätt att förvärva fastigheter på områden som ägs av finska staten bara om försvarsministeriet beviljar tillstånd. Tillstånd ska behövas om förvärvaren är antingen en sammanslutning som har sin hemort i en stat som inte är medlemsstat i Europeiska unionen eller hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en medborgare i en stat som inte är medlemsstat i Europeiska unionen eller hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Därutöver hör också sammanslutningar som har sin hemort i en medlemsstat i Europeiska unionen eller en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, men där minst en tiondel av dess faktiska inflytande finns utanför EU och EES. Enligt uppgift till utskottet gäller lagens tillämpningsområde cirka 500—800 förvärv per år.

Grundlagsutskottet påpekar i sitt utlåtande att tillståndsplikten gäller fastigheter i hela Finland utom på Åland och att bestämmelserna om tillståndsvillkoren dessutom är mycket allmänt formulerade. Tillstånd för förvärv av en fastighet kan enligt lagförslagets 5 § beviljas, om förvärvet inte bedöms försvåra landets försvar eller gränsbevakningen, säkerställandet av gränssäkerheten och försörjningsberedskapen eller övervakningen och tryggandet av den territoriella integriteten. Grundlagsutskottet konstaterar att det kan vara svårt för förvärvaren att i förväg bedöma om tillstånd kommer att beviljas eller inte, eftersom tillämpningsområdet för tillståndsplikten är så omfattande och tillståndsvillkoren så öppet formulerade. Grundlagsutskottet anser att lagen måste kompletteras med bestämmelser om att förvärvaren ska få ersättning för ekonomiska förluster. Det är nödvändigt för att inskränkningen i egendomsskyddet ska uppfylla proportionalitetskravet. Försvarsutskottet föreslår att lagen får en ny 7 § där det föreskrivs om ersättning för kostnader. Det betyder att 7—9 § i lagförslaget behöver omnumreras.

I lagförslag 4 fäster grundlagsutskottet dessutom uppmärksamhet vid bestämmelsernas exakthet och konstaterar att förfarandet för fastighetsförsäljning som bestäms av försvarsministeriet måste regleras mer exakt. Försvarsutskottet föreslår att 6 § kompletteras med en hänvisning till bestämmelserna i utsökningsbalken.

Kommunikationsutskottet tar i sitt utlåtande upp frågan om bulvaner i fråga om lagförslag 4 och menar att det är omöjligt att helt vattentätt få bevis på att en fastighetsaffär gjorts via bulvan. Försvarsutskottet erfar att det inte finns någon uttrycklig bestämmelse om bulvaner i lagförslaget, men att det är möjligt att ingripa i olika typer av konstgjorda arrangemang genom bestämmelsen om tillståndslagens tillämpningsområde (1 mom. 2 punkten, lagförslag 4). Uttrycket i lagtexten, ”motsvarande faktiska inflytande”, innebär att också en sådan köpare omfattas av tillståndsplikt som dolt sitt inflytande genom en ägarkedja eller på något annat sätt. Ett villkor är att dessa köpare har ett faktiskt inflytande som motsvarar ett innehav av en tiondel av aktierna. Enligt uppgift till utskottet medger bestämmelsen inte åtgärder exempelvis mot att en enskild person används som mellanhand vid ett fastighetsförvärv, men det finns andra befogenheter för att ingripa i sådana fall, särskilt förköp och inlösen. Frågan om bulvaner gäller inte de andra lagförslagen eftersom köparens person eller bakgrund inte där påverkar tillämpningen av respektive lag.

Försvarsutskottet konstaterar att trots att frågan om bulvaner har beaktats i lagförslag 4 på det sätt som anges ovan, är det viktigt att lagen kompletteras med en bestämmelse som beaktar fastighetsförvärv gjorda av privatpersoner. Utskottet noterar att det när en affär görs kan vara svårt eller rentav omöjligt att visa att fastigheten förvärvas på en tredje parts vägnar. Trots det har bestämmelsen ett signalvärde, eftersom den visar att man ser allvarligt på saken. Som det sägs ovan kommer frågan om hur den nya bestämmelsen om bulvaner fungerar i varje fall att bedömas i den rapport som ska lämnas till utskottet. Utskottet föreslår i slutet av 4 § 1 mom. i lagförslag 4 en bestämmelse om att försvarsministeriet kan kräva att tillstånd söks också när det är uppenbart att fastigheten har förvärvats på en sådan parts vägnar som avses i 1 § 1 mom. i syfte att undgå skyldigheten att ansöka om tillstånd.

7. Lagen om ändring av 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

Lagens ingress måste ändras på grund av lagen 103/2019, som trädde i kraft den 23 januari 2019.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Försvarsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 1, 3 och 5—8 i proposition RP 253/2018 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 2, 4 och 7 i proposition RP 253/2018 rd med ändringar. ***(Utskottets ändringsförslag)***

Riksdagen godkänner ett uttalande. ***(Utskottets förslag till uttalande)***

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut:
ändras i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 33 § 1 mom. och
fogas till lagen en ny 4 a § som följer:

4 a §

Den nationella säkerheten i områdesanvändningen

I planeringen av områdesanvändningen ska utvecklingsbehoven hos landets försvar, gränssäkerheten och gränsbevakningen, befolkningsskyddet och försörjningsberedskapen tillgodoses och det ska säkerställas att verksamhetsförutsättningarna för de aktörer som svarar för dessa funktioner inte försämras.

33 §

Bygginskränkning

På ett område som i landskapsplanen anvisats som rekreations- eller skyddsområde, för Försvarsmaktens eller Gränsbevakningsväsendets ändamål eller för nätverk eller områden för trafik eller teknisk service gäller inskränkning av byggandet. Ett område med bygginskränkning kan utvidgas eller inskränkas genom en särskild bestämmelse i planen.

— —

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

2.

Lag

om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter för säkerställande av den nationella säkerheten

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter för tryggande av landets försvar, den territoriella integriteten, den inre säkerheten, ledningen av staten, gränssäkerheten, gränsbevakningen, försörjningsberedskapen, funktionen hos den infrastruktur som är nödvändig för samhället eller något annat med dessa jämförbart samhälleligt intresse.

På inlösen tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan inlösningslagen, till den del något annat inte föreskrivs i denna lag.

2 §

Inlösningstillstånd

Det ministerium till vars ansvarsområde det hör att trygga ett i 1 § 1 mom. avsett intresse kan bevilja tillstånd att lösa in fast egendom eller en särskild rättighet, om ett allmänt behov enligt 1 mom. kräver det.

3 §

Interimistiskt förbud mot åtgärder

När det i 2 § avsedda ministeriet har börjat förbereda inlösen enligt denna lag, kan det interimistiskt för högst ett år i taget förbjuda att egendomen eller den särskilda rättigheten används på ett sätt som kan äventyra ändamålet med inlösningen. Om inlösningen senare förfaller, har ägaren eller innehavaren rätt till ersättning för den skada och den olägenhet som förbudet har vållat denne.

I inlösningstillståndet kan det tas in ett förbud mot att använda egendomen på ett sätt som kan äventyra ändamålet med inlösningen. Förbudet gäller från den dag när beslutet om inlösningstillstånd har delgetts ägaren eller innehavaren till dess inlösningen har avslutats eller förfallit. Om inlösningen förfaller, ska den skada eller olägenhet som förbudet har vållat ersättas enligt 1 mom.

Om avtal om ersättning enligt denna paragraf inte träffas, ska beslut om ersättning fattas vid en inlösningsförrättning, på vilken inlösningslagen tillämpas, om en inlösningsförrättning inte annars är anhängig.

4 §

Inlösningsersättning

För egendom som inlöses ska full ersättning bestämmas enligt egendomens högsta gängse pris. När ersättningarna fastställs iakttas i övrigt ersättningsgrunderna enligt inlösningslagen.

Om ett i 3 § 2 mom. avsett förbud mot åtgärder ingår i inlösningstillståndet, ska för inlösningsersättningen bestämmas ränta enligt 95 § i inlösningslagen, räknat från dagen för delfående av inlösningstillståndet. Om ett i 3 § 1 mom. avsett förbud har utfärdats före inlösningstillståndet, ska räntan betalas från dagen för delfående av beslutet om förbud.

5 §

Sakkunniga

Vid bedömning av huruvida sakkunniga enligt 12 § 2 mom. i inlösningslagen ska kallas in, ska inlösningens syfte särskilt beaktas.

6 §

Rätt att få information

En myndighet som förbereder en inlösning enligt denna lag har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter av Lantmäteriverket som den behöver för handläggningen av inlösningsärendet.

7 §

Ändringssökande

Ett beslut om interimistiskt förbud mot åtgärder får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Det i 2 § avsedda ministeriet kan i sitt beslut om interimistiskt förbud mot åtgärder bestämma att beslutet ska iakttas även om det överklagas, om inte den domstol som ska handlägga överklagandet bestämmer något annat.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs lagen om inlösen av egendom för försvarsändamål (1301/1996).

3.

Lag

om statens förköpsrätt inom vissa områden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Statens förköpsrätt

Staten har förköpsrätt vid fastighetsköp, om förvärvet av fastigheten till staten behövs för ordnande av landets försvar eller gränsbevakningen, för säkerställande av gränssäkerheten eller för övervakning och tryggande av den territoriella integriteten.

Bestämmelserna om fastigheter i denna lag gäller också kvotdelar av fastigheter och från fastigheter överlåtna outbrutna områden. Som fastighetsköp betraktas sådan överlåtelse av fastighet mot vederlag, vid vilken annan egendom än fast egendom utgör huvuddelen av vederlagets värde. Förköpet omfattar hela den fasta och lösa egendom som säljs med ett och samma köpebrev.

2 §

Geografiskt tillämpningsområde för förköpsrätt

Staten har förköpsrätt till fastigheter som helt eller delvis är belägna

1) i områden som i en landskapsplan, en generalplan eller en detaljplan anvisats för Försvarsmaktens eller Gränsbevakningsväsendets behov eller på högst 500 meters avstånd från ett sådant område,

2) på högst 1 000 meters avstånd från sådana signalstationer, radarstationer, flygplatser eller hamnar eller motsvarande mindre objekt som betjänar Försvarsmaktens eller Gränsbevakningsväsendets sjötrafik eller luftfart under normala förhållanden, vid störningar under normala förhållanden eller i undantagsförhållanden,

3) på högst 500 meters avstånd från andra fastigheter som används av Försvarsmakten eller Gränsbevakningsväsendet än de som avses i 1 och 2 punkten och där det krävs ett skyddsområde för tryggande av den verksamhet som bedrivs.

Närmare bestämmelser om de områden som omfattas av statens förköpsrätt får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag tillämpas inte på landskapet Ålands territorium.

3 §

Begränsningar av förköpsrätten

Förköpsrätt enligt denna lag föreligger inte, om

1) köparen är säljarens make eller maka eller sambo, partner i ett registrerat partnerskap, en person som enligt 2 kap. i ärvdabalken (40/1965) kan ärva säljaren, eller en sådan persons make eller maka, sambo eller partner i ett registrerat partnerskap,

2) köparen är en kommun eller en församling,

3) det på grund av förhållandet mellan köparen och säljaren, överlåtelsevillkoren eller andra omständigheter måste anses som uppenbart oskäligt att utnyttja förköpsrätten.

4 §

Förhandsbesked om utnyttjande av förköpsrätt

Fastighetsägaren kan före överlåtelsen av en fastighet be om förhandsbesked av försvarsministeriet om huruvida staten ämnar utnyttja sin förköpsrätt. I ansökan ska uppgifter ges om överlåtelseobjektet, överlåtelsevillkoren och köparen samt övriga uppgifter som behövs för bedömning av huruvida förköpsrätten ska utnyttjas.

Försvarsministeriet kan meddela att staten inte utnyttjar sin förköpsrätt, om fastigheten överlåts i enlighet med ansökan om förhandsbesked. Förhandsbeskedet är bindande för staten under den tid som anges i förhandsbeskedet, dock högst i två år från det att förhandsbeskedet lämnats.

5 §

Beslut om utnyttjande av förköpsrätt

Ett ärende som gäller utnyttjande av förköpsrätt avgörs av finansministeriet på förslag av det ministerium vars förvaltningsområde omfattar skötsel av uppgifter som den fastighet som är föremål för förköpsrätten har anknytning till.

Finansministeriet ska utan dröjsmål delge köparen och säljaren beslutet som bevislig delgivning enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) samt underrätta Lantmäteriverket om saken.

Beslutet om utnyttjande av förköpsrätt ska fattas och det ska delges Lantmäteriverket inom tre månader från det att överlåtelsen har bestyrkts eller köpet har slutits i det elektroniska handelssystem som avses i 9 a kap. i jordabalken (540/1995).

6 §

Vidareöverlåtelse av fastighet

Vidareöverlåtelse av fastighet som skett före utgången av den tidsfrist som avses i 5 § eller innan beslutet om förköpsrätt vunnit laga kraft, hindrar inte staten från att utnyttja sin förköpsrätt.

7 §

Köparens skyldigheter

Köparen ska gentemot säljaren svara för uppfyllandet av förpliktelserna i samband med överlåtelsen tills förköpet slutförts.

När beslutet om utnyttjande av förköpsrätten har vunnit laga kraft ska köparen utan dröjsmål tillställa staten överlåtelsebrevet och de handlingar i fråga om fastigheten som köparen fått i sin besittning och som är av betydelse för staten som fastighetens ägare.

8 §

Rättsverkan av lagakraftvunnet förköp och statens prestationsskyldighet gentemot säljaren

När ett beslut om förköp har vunnit laga kraft anses staten ha trätt i stället för köparen vid tidpunkten för köpslutet på de vid köpet avtalade villkoren. Säljaren kan inte åberopa ett sådant köpevillkor som säljaren inte meddelat staten och som staten inte heller annars känt till när den beslutade utnyttja förköpsrätten. Staten intar samma ställning som köparen i förhållande till tredje part.

Om köparen innan förköpet slutförs har uppfyllt förpliktelser som grundar sig på köpet, får staten räkna sig dessa till godo i sitt förhållande till säljaren.

Om det i köpet ingår villkor som staten på grund av villkorets art inte rimligen kan uppfylla, ska den förpliktelse som villkoret föranleder omvandlas till en penningprestation som motsvarar förpliktelsens fulla värde.

9 §

Anteckningar i lagfarts- och inteckningsregistret

Lantmäteriverket ska med anledning av en i 5 § avsedd underrättelse göra behövliga anteckningar i lagfarts- och inteckningsregistret. Anteckningarna ska strykas när förköpet har slutförts.

10 §

Köparens rätt till ersättning för prestationer och kostnader

När förköpet har slutförts ska staten utan dröjsmål ersätta köparen för dennes prestationer med anledning av i 8 § avsedda förpliktelser, med undantag för prestationer som föranletts av köparens eventuella försummelser. Dessutom ska staten ersätta köparen för de behövliga finansie-

ringskostnader och andra kostnader som följer av köpet samt behövliga kostnader för besittningen, skötseln och underhållet av fastigheten. På ersättningarna ska staten betala ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982), räknat från betalningsdagen för köparens respektive prestation.

Från i 1 mom. avsedd ersättning och ränta ska köparens avkastning och övriga ekonomiska nytta av fastigheten dras av.

11 §

Ersättning för minskat fastighetsvärde

Om värdet av den sålda egendomen har sjunkit genom köparens åtgärder eller försummelser, har staten rätt att få skälig ersättning av köparen för värdeminskningen.

12 §

Förköpsförfarandets inverkan på lagfartsförfarandet

Lagfart får inte beviljas för förvärv av en fastighet som hör till denna lags tillämpningsområde förrän den i 5 § föreskrivna tidsfristen har löpt ut, ett ärende som gäller förköpsrätt har vunnit laga kraft eller staten i enlighet med 4 § har meddelat att den inte utnyttjar sin förköpsrätt.

Den tid inom vilken staten ska söka lagfart på en fastighet som förvärvats genom förköp räknas från den tidpunkt då beslutet om förköp har vunnit laga kraft.

13 §

Rätt att få information

Försvarsministeriet, inrikesministeriet och finansministeriet har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter av Lantmäteriverket som är nödvändiga för fullgörande av uppgifter enligt denna lag.

14 §

Ändringssökande

Ett beslut som finansministeriet fattat med stöd av 5 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

15 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om tillståndsplikt för vissa fastighetsförvärv

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde och förhållande till annan lagstiftning

Denna lag tillämpas på förvärv av en fastighet inom finska statens territorium, om förvärvaren är

1) en sammanslutning som har sin hemort i en stat som inte är medlemsstat i Europeiska unionen eller hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en medborgare i en stat som inte är medlemsstat i Europeiska unionen eller hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2) en sammanslutning som har sin hemort i en medlemsstat i Europeiska unionen eller en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, men i vilken en i 1 punkten avsedd fysisk person eller sammanslutning innehar minst en tiondedel av det röstetal som samtliga aktier i ett aktiebolag medför eller som utövar motsvarande faktiska inflytande.

När den andel av det sammanlagda röstetalet som avses i 1 mom. 2 punkten för aktierna i aktiebolaget räknas ut, beaktas också aktier

1) som tillhör ett företag som hör till samma koncern som förvärvaren,

2) som tillhör någon av förvärvarens familjemedlemmar eller en sammanslutning eller stiftelse över vilken någon av familjemedlemmarna utövar bestämmande inflytande, eller

3) med stöd av vilka förvärvaren har rätt att utöva rösträtt på basis av ett avtal eller en annan åtgärd.

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller på motsvarande sätt uträkning av förvärvarens andel av röstetalet i en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

Med förvärv av fastighet avses i denna lag en sådan rättshandling genom vilken någon övertar äganderätten till en fastighet eller en kvotdel eller ett outbrutet område av en fastighet av någon annan.

Denna lag tillämpas inte på landskapet Ålands territorium.

2 §

Tillståndspliktigt fastighetsförvärv

En fysisk person eller sammanslutning som avses i 1 § 1 mom. får förvärva en fastighet inom finska statens territorium endast, om försvarsministeriet beviljar tillstånd för förvärvet.

Tillstånd behövs inte, om

1) den som överlåter fastigheten är förvärvarens make, maka eller sambo eller partner i ett registrerat partnerskap,

2) den som överlåter fastigheten är en person som förvärvaren enligt bestämmelserna i 2 kap. i ärvdabalken kan ärva, eller

3) makarna, samborna eller partnerna i ett registrerat partnerskap tillsammans förvärvar en fastighet och den ena av dem inte behöver tillstånd enligt denna lag.

3 §

Utredande av tillståndsplikten för ett förvärv

En överlåtare eller en förvärvare av en fastighet kan på förhand begära information av försvarsministeriet om huruvida det behövs ett tillstånd enligt 2 § för förvärvet. I ansökan ska uppgifter om överlåtelsens parter och om den fastighet som är föremål för överlåtelsen anges.

Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Ansökan om tillstånd

Förvärvaren ska hos försvarsministeriet ansöka om tillstånd för fastighetsförvärvet innan fastigheten överlåts eller inom två månader från det att överlåtelsen av fastigheten bestyrkts eller från det då köpet har slutits i det elektroniska handelssystem som avses i 9 a kap. i jordabalken (540/1995). Om förvärvaren inte inom denna tid har ansökt om tillstånd för sitt förvärv, ska försvarsministeriet underrätta förvärvaren om skyldigheten att ansöka om tillstånd och fastställa en tidsfrist på högst två månader för ansökan om tillstånd. Försvarsministeriet kan också kräva att tillstånd ska sökas om det är uppenbart att fastigheten förvärvats för en sådan sammanslutnings eller persons räkning som avses i 1 §1 mom. i syfte att undgå skyldigheten att ansöka om tillstånd.

Av tillståndsansökan ska framgå uppgifter om fastighetsöverlåtelsens parter, fastigheten och det avsedda användningsändamålet för den. Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet. Förvärvaren ska på försvarsministeriets begäran också ge andra uppgifter som behövs för att ansökan om tillstånd ska kunna behandlas.

5 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd

Tillstånd för förvärv av en fastighet kan beviljas, om förvärvet inte bedöms försvåra landets försvar eller gränsbevakningen, säkerställandet av gränssäkerheten och försörjningsberedskapen eller övervakningen och tryggandet av den territoriella integriteten.

Försvarsministeriet ska begära ett utlåtande om ansökan av den myndighet inom vars ansvarsområde skötseln av uppgifter kan påverkas av fastighetsförvärvet, om det inte är uppenbart onödigt att begära utlåtande. Försvarsministeriet kan också inhämta andra behövliga utlåtanden och redogörelser i ärendet.

6 §

Vidareöverlåtelse av fastighet

Om tillstånd för förvärv av en fastighet inte beviljas, ska förvärvaren överlåta fastigheten inom ett år från det att beslutet om förvägrande av tillstånd vunnit laga kraft. Om tillstånd inte har sökts inom den tid som försvarsministeriet fastställt med stöd av 4 § 1 mom., räknas tidsfristen på ett år för överlåtelsen av fastigheten från det att ansökan om tillstånd för förvärv av fastigheten borde ha lämnats till försvarsministeriet.

Om fastighetsförvärvet inte har hävts eller fastigheten inte överlåtits vidare inom den tid som anges i 1 mom., ska försvarsministeriet bestämma att fastigheten ska säljas på det sätt som anges i 5 kap. i utsökningsbalken (705/2007).

7 §

Ersättning för kostnader

Om tillstånd för förvärv av en fastighet inte beviljas, ska staten ersätta förvärvaren för de finansieringskostnader och andra behövliga kostnader som uppkommit på grund av förvärvet samt för de behövliga kostnaderna för besittning, skötsel och underhåll av fastigheten. På ersättningarna ska betalas ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) räknat från betalningsdagen för respektive förvärvare.

Från i 1 mom. avsedd ersättning och ränta ska förvärvarens avkastning och övriga ekonomiska nytta av fastigheten dras av. Kostnaderna ersätts inte till den del de föranletts av försummelse av skyldigheten att ansöka om tillstånd.

~~7~~8 §

Rätt att få information

Försvarsministeriet har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter av Lantmäteriverket som är nödvändiga för fullgörande av uppgifter enligt denna lag.

~~8~~9 §

Ändringssökande

Ett beslut som försvarsministeriet fattat med stöd av 5 och 6 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

~~9~~10 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

5.

Lag

om ändring av 12 kap. 2 § i jordabalken

I enlighet med riksdagens beslut:

ändras i jordabalken (540/1995) 12 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten som följer:

12 kap.

Lagfartsförfarandet

2 §

Vilandeförklaring av lagfartsansökan

En ansökan skall lämnas vilande om sökanden annars kunde meddelas lagfart, men

2) en rättshandling eller ett myndighetsbeslut som fastighetsförvärvet grundar sig på inte har vunnit laga kraft eller den för statens eller kommunens förköpsrätt fastställda tiden inte har löpt ut,

— —

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

6.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om köpvittnen

I enlighet med riksdagens beslut:

ändras i lagen om köpvittnen (573/2009) 6 § 2 mom. och 3 mom. som följer:

6 §

Meddelande om bestyrkta överlåtelser

— —

Köpvittnets meddelande ska innehålla följande uppgifter:

1) parterna i överlåtelsen och deras kontaktuppgifter och nationalitet eller uppgift om sammanslutningens hemort samt övriga uppgifter som behövs för identifiering av parterna,

2) föremålet för överlåtelsen,

3) överlåtelsens art,

4) villkoren för överlåtelsen,

5) de faktorer som påverkar överlåtelsens värde.

De uppgifter som avses i 2 mom. ska antecknas i meddelandet i enlighet med vad som uppges i överlåtelsehandlingen och av parterna. Undertecknarna ska för anteckning i meddelandet uppge överlåtelseparternas personbeteckning, företags- och organisationsnummer eller andra motsvarande nummer samt nationalitet och sammanslutningens hemort.

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

I enlighet med riksdagens beslut:

ändras i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002) 6 § 3 mom., sådant det lyder i lag ~~376/2016~~103/2019, som följer:

6 §

Utlämnande av uppgifter som informationstjänst

— —

På en i 4 § avsedd myndighets vägnar får Lantmäteriverket med hjälp av teknisk anslutning lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till justitieförvaltningsmyndigheter, regionförvaltningsverk, närings-, trafik- och miljöcentraler, kommuner, Skatteförvaltningen, försvarsministeriet, Försvarsmakten, Gränsbevakningsväsendet, polisen och andra förundersökningsmyndigheter, räddningsmyndigheter, myndigheter som sköter fastighetsbildningsuppgifter, myndigheter inom folkbokföringsförvaltningen, Forststyrelsen, Senatfastigheter och köpvittnen. Lantmäteriverket får dessutom på ansökan bevilja tillstånd att få och förmedla uppgifter med hjälp av teknisk anslutning. Uppgifter får lämnas ut och förmedlas till den som behöver uppgifter för samhällsplanering, fastighetsförmedling, fastighetsvärdering eller beviljande av och tillsyn över kredit eller något annat jämförbart ändamål som har samband med fastigheter eller för säkerställande av den nationella säkerheten. I användningstillståndet kan det tas in villkor om grunden för sökning av uppgifter samt om annan användning av systemet och övervakning av detta. Tillstånd behövs dock inte för erhållande och förmedling av uppgifter om fastighetsbeteckning och fastighetsindelning med hjälp av teknisk anslutning.

— —

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av lagen om köpeskillingsregister över fastigheter

I enlighet med riksdagens beslut:

ändras i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter (552/1980) 1 § 2 mom., 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder, 1 § 2 mom. i lag 300/1996, 4 § 1 mom. i lag 929/2013 och 5 § 1 mom. i lag 377/2016, som följer:

1 §

— —

Ändamålet med köpeskillingsregistret och informationstjänsterna är att tjäna bestämmandet av fastigheters värde vid inlösningsförrättningar, planering av markanvändning, beskattning och kreditgivning och säkerställande av den nationella säkerheten samt vid andra värderings- och undersökningsuppdrag.

— —

4 §

Köpvittnet ska meddela den som för köpeskillingsregistret om fastighetsköp eller annan överlåtelse som köpvittnet har bestyrkt och närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela den som för köpeskillingsregistret om köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). I fall som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. i jordabalken (540/1995) ska förvärvaren meddela den som för köpeskillingsregistret om överlåtelse av fast egendom eller avtal om upplösning av samägandeförhållande, förvärvarens nationalitet samt andra uppgifter som identifierar parterna. Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

— —

5 §

Köpeskillingsregistret är offentligt. Utdrag och andra uppgifter ur registret ska ges på begäran. Lantmäteriverket får med hjälp av teknisk anslutning lämna ut uppgifter ur köpeskillingsregistret till justitieförvaltningsmyndigheter, regionförvaltningsverk, närings-, trafik- och miljöcentraler, kommuner, Skatteförvaltningen, försvarsministeriet, Försvarsmakten, Gränsbevakningsväsendet, polisen och andra förundersökningsmyndigheter, räddningsmyndigheter, myndigheter som sköter fastighetsbildningsuppgifter, myndigheter inom folkbokföringsförvaltningen, Forststyrelsen, Senatfastigheter och köpvittnen. Lantmäteriverket får dessutom på ansökan bevilja tillstånd att få och förmedla uppgifter med hjälp av teknisk anslutning. Uppgifter får lämnas ut och förmedlas till den som behöver uppgifter för i 1 § 2 mom. nämnda ändamål eller något annat jämförbart ändamål som har samband med fastigheter eller för säkerställande av den nationella säkerheten. I tillståndet kan det tas in villkor om grunden för sökning av uppgifter samt om annan användning av systemet och övervakning av detta. Tillstånd får inte beviljas och register, vilka som sådana lämpar sig för automatisk databehandling, eller annat omfattande datamaterial får

inte överlåtas, om inte den som ansöker om tillstånd eller begär uppgifterna tillförlitligt anför ett godtagbart ändamål, för vilket uppgifterna ska användas.

— —

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

Utskottets förslag till uttalande

1. *Riksdagen förutsätter att försvarsministeriet före utgången av 2021 lämnar försvarsutskottet en rapport om hur de nya bestämmelserna fungerar med beaktande av den nationella säkerheten vid områdesanvändning och i fastighetsinnehav.*

Helsingfors 14.2.2019

I den avgörande behandlingen deltog

vice ordförande Mika Kari sd
medlem Thomas Blomqvist sv
medlem Timo Heinonen saml
medlem Marisanna Jarva cent
medlem Antti Kaikkonen cent
medlem Seppo Kääriäinen cent
medlem Krista Mikkonen gröna
medlem Markus Mustajärvi vänst
medlem Riitta Mäkinen sd
medlem Lea Mäkipää blå
medlem Markku Pakkanen cent
medlem Jaana Pelkonen saml
medlem Jari Ronkainen saf
medlem Mikko Savola cent
ersättare Eero Reijonen cent.

Sekreterare var

utskottsråd Heikki Savola.